

کتابخانه

سلام

زندگی از منظر سوره «الرحمن»:

جلسه بیستم و چهارم – ۱۰ آذر ماه ۱۳۹۹

آیة ۳۱:

خداوند به « جن و انس » می فرماید:

سَفَرُكُمْ أَيْهِ الثَّقَلَانِ (۳۱)

ای دو (مخلوق) سنگین؛

زود است که به شما بپردازیم.

نظر « مترجمین » دربارهٔ این آیه:

سَفَرُكُمْ لَكُمْ آيَةُ الثَّقَلَانِ (۳۱)

به زودی به (حساب) شما می پردازیم ای دو گروه جن و انس.
منظور از « ثقلان »، جن و انس است که به علّت « مورد تکلیف بودن » و « مورد خطاب خدا بودن »، « گرانقدر و پر ارزش » هستند.
ای دو مخلوق وزین آفرینش؛ به زودی نظام این جهان را برمی اندازیم و جهانی دیگر پدید می آوریم و در آنجا به کار شما خواهیم پرداخت.
احتمالاً این « لحن تهدید » با « تکریم » آنها هیچ تناسبی ندارد.

شاید از همین منظر أمير المؤمنين صلوات الله عليه می فرمایند:

تَخَفُّوا تَلْحَقُوا

(خطبه/۱۶۷)

(با دل کردن از تعلّقات دنیوی، سبکبار شوید تا ملحق شوید. (چرا؟)
زیرا «دنیاطلبی»، ریشه «تمامِ تخلّفات و جنایتها و خیانتها» است.

و باز أميرالمؤمنين صلوات الله عليه می فرمایند:

فَإِنَّ الْغَايَةَ أَمَامَكُمْ وَإِنَّ وَرَاءَكُمْ السَّاعَةَ تَخْذُوكُمْ

تَخَفُّوا تَلْحَقُوا

فَإِنَّمَا يُنْتَظَرُ بِأَوَّلِكُمْ آخِرُكُمْ (خطبه/۲۱)

همانا آخرت مقابلتان است و لحظه (مرگ و قیامت) از پشت سرتان شما را می راند. **سبکبار**
شوید^{۱۰} تا بپیوندید، زیرا رفتگان شما را بازداشته اند تا آخرین شما به آنها بپیوندند.

آیة ۴۱:

يُعْرِفُ الْمُجْرِمُونَ بِسَيِّمَاهُمُ

فَيُؤْخَذُ^{١٣} بِالنَّوَاصِي وَالْأُقْدَامِ (٤١)

تبهکاران از چهره‌هایشان شناخته می‌شوند

پس^{١٢} (از مدتی و تحولاتی) پیشانی و پایِ (آنها) گرفته می‌شود (و به جهنم پرتاب می‌شوند).

یعنی: همانطور که «**چاقی**» افراد،

و «**سنگینی**» کامیون‌ها و تانکرها،

از «**ظاهر و رفتار**» آنها در روز «**پیدا**» است،

در آینده‌ای نزدیک، با «**غلبه نورانیتِ حقّ**» بر جامعه،

«**خباثتِ مجرمین**» برای همگان نمایان می‌شود:

در واقع، « ذهنیت و قلبِ سیاه و جهنمی » مجرمین،
آشکار می‌شود، زیرا « جهنم » در دنیا بر کافر إحاطه دارد:

وَإِنَّ جَهَنَّمَ لَمُحِيطَةٌ بِالْكَافِرِينَ

(عنکبوت/۵۴)

در حالی که جهنم قطعاً بر کافران احاطه دائمی دارد.

پرسش اول:

شناسائی « مؤمنین » چگونه است؟

« مؤمنین »

چنان در « توحید و امامت و ولایت و اُمت »،

« ذوب و حلّ شده و هویتِ جمعی » یافته‌اند که

دیگر هیچ « منیتِ فردی » و « تبرّجی » ندارند،

و تا لحظه « شهادت »، « ناشناخته و گمنام » اند.

آیة ۴۳:

هَذِهِ جَهَنَّمُ الَّتِي

يُكَذِّبُ بِهَا الْمُجْرِمُونَ (٤٣)

این، همان جهنمی است که

« تبہکاران » آن را دروغ می‌شمارند.

پرسش دوم:

« هذہ » یعنی چہ؟

این « **هذه** » به « **جهنمی** » اشاره می کند که:

۱- « **نزدیک** » است.

۲- « **معرفه** » است.

۳- قابل « **رؤیت** » است.

۴- « **وقوع یافته** » است.

می‌گویند: «**این**»، همین!!!

یعنی: همین «**جایی**» که «**قرار داری**»

«**دَرگی**» از دَرکاتِ «**جهنم**» است که

همه (بدون استثناء) **واردِ آن** شده و می‌شوند:

وَإِنْ مِنْكُمْ إِلَّا وَارِدُهَا

كَانَ عَلَى رَبِّكَ حَتْمًا مَقْضِيًّا (٧١)

ثُمَّ نُنَجِّي الَّذِينَ اتَّقَوْا وَنَذَرُ الظَّالِمِينَ فِيهَا جِثِيًّا (مريم/٧٢)

و هیچ کدام از شما نیست مگر (اینکه) در آن وارد می شود،

این (أمر نسبت به تمام افراد بشر) بر خدای تو «حکمی قطعی» است.

آنگاه²⁴ آنان که با تقوا باشند را می رهانیم و ظالمین را به زانو درافتاده رها می کنیم.

پس « مؤمنینِ صالح و با تقوا »،

به این دنیا، « دلخوش » و « وابسته » نمی شوند

و مثل شهیدان، « سبکبار » از آن « می گذرند »،

اما دنیا طلبانِ « جرم » گرفته و « سنگین » شده،

در هَمین جا (با حرص، حسد، ظلم و رذائل) « هیزمِ جهنم » می شوند:

قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ

حُبُّ اللَّهِ نِيارُ رَأْسِ كُلِّ خَطِيئَةٍ

صَدَقَ رَسُولُ اللَّهِ (ص)

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا

لَنْ تُغْنِيَ عَنْهُمْ أَمْوَالُهُمْ وَلَا أَوْلَادُهُمْ مِنَ اللَّهِ شَيْئاً

وَأُولَئِكَ هُمُ وَقُودُ النَّارِ (آل عمران / ١٠)

همانا آنهایی که کفر ورزیدند (و خودپرست شدند)، « اموال و اولادشان »،
چیزی (از مجازات الهی) را از آنها دور نمی کند و آنها خود هیزم دوزخند.

هَذِهِ جَهَنَّمُ = آلاءِ رَبِّ

مُجْرِمُونَ = ثَقَلَان

« مجرمین » چه افرادی هستند؟

۱- به خدا تهمت دروغ می‌زنند و معجزاتش را انکار می‌کنند:
فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَوْ كَذَّبَ بِآيَاتِهِ إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الْمُجْرِمُونَ (یونس/۱۷)

۲- نسبت به «آیات الهی»، «تکبر» دارند:

وَأَمَّا الَّذِينَ كَفَرُوا فَلَمْ تَكُنْ آيَاتِي تُتْلَى عَلَيْكُمْ فَاسْتَكْبَرْتُمْ وَكُنْتُمْ قَوْمًا مُجْرِمِينَ (جاثیه/۳۱)

۳- مؤمنین را مورد «تمسخر» قرار می‌دهند:

۳۰
۹۱
إِنَّ الَّذِينَ أَجْرَمُوا كَانُوا مِنَ الَّذِينَ آمَنُوا يَضْحَكُونَ (مطففین/۲۹)

۴- با تمام « أنبياء الهی »، « دشمنی » دارند:

وَكَذَلِكَ جَعَلْنَا لِكُلِّ نَبِيٍّ عَدُوًّا مِّنَ الْمُجْرِمِينَ وَكَفَىٰ بِرَبِّكَ هَادِيًا وَنَصِيرًا (فرقان/۳۱)

۵- با « حمایت از باطل » مانع « تحقق حق » می‌شوند:

لِيُحَقِّقَ الْحَقَّ وَيُبْطِلَ الْبَاطِلَ وَلَوْ كَرِهَ الْمُجْرِمُونَ (أنفال/۸)

۶- در هر جامعه‌ای به « نیرنگ و فریب » مردم می‌پردازند:

وَكَذَلِكَ جَعَلْنَا فِي كُلِّ قَرْيَةٍ أَكْبَرًا مُّجْرِمِيهَا لِيَمْكُرُوا فِيهَا وَمَا يَمْكُرُونَ إِلَّا بِأَنْفُسِهِمْ وَمَا يَشْعُرُونَ (أنعام/۱۲۳)

کارِ « مجرمین » چیست؟

« فتنه‌انگیزی و غبار آلود » کردن فضای جامعه،

ایجادِ « ترس » و « وحشت » و « ناامنی »

« قتلِ عامِ » مردم و ایجادِ « ویرانی »،

« آشوب »، « هرج و مرج »، « ظلم و تجاوز »

در³³ واقع « مجرم »، « جهنم^۳ پنهان » است. ببینید:

آیة ۴۴:

يَطُوفُونَ نَحْوَهَا

وَالَّذِينَ هُمْ عَنْ آلِهِمْ

میان (جهنم آتش) و میان (جهنم آب) جوشان می چرخند.

« يَطُوفُونَ بَيْنَهَا وَبَيْنَ حَمِيمٍ آتٍ »

یعنی: سرگردانی:

میانِ « حسرت گذشته » و « آرزوهای آینده »

جهنم: « جائی تنگ، غلیظ، سوزان و بسیار آزاردهنده. »

آیة ۴۵:

فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ (۴۵)

* پس شما (جن و انس)

کدام یک از آلاء خدایتان را دروغ می شمارید؟ *

« ريشة » تكذيب؟

اولین ریشہ « تکذیب حقایق »،

« کُفر » و « خودپرستی » است:

بَلِ الَّذِينَ كَفَرُوا يُكْذِبُونَ (إنشقاق/۲۲)

بَلِ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي تَكْذِيبٍ (بروج/۱۹)

دومین ریشه « تکذیب بیرون »،

« طغیان درون » است:

كَذِبْتَ ثُمَّ دُ بَطَغُوا هَا

(شمس/۱۱)

سومین ریشه « تکذیب حقایق »،

« تجاوزگری و جُرْم‌های » اجتماعی است:

وَمَا يُكَذِّبُ بِهِ إِلَّا كُلُّ مُعْتَدٍ أَثِيمٍ

(مطففین/۱۲)

و^{۴۳}جز « هر تجاوزپیشه گنهکاری » آن را تکذیب نمی‌کند.

« عوارضِ » تکذیب؟

اولاً: افرادِ « تَکْذِیبِ کُنْدَهٗ حَقَایِقِ »،

خود را تحتِ « وَلَایَتِ غَیْرِ خِدا » قرار می‌دهند:

الَّذِی **کَذَبَ** وَ **تَوَلَّى** (لیل/۱۶)

أَرَأَيْتَ إِنْ **کَذَبَ** وَ **تَوَلَّى** (علق/۱۳)

ثانیاً: افرادِ « تکذیب کننده حقایق »،

نسبت به حکم عقل و وحی، « نافرمانی » می کنند:

فَكَذِبَ ٱللّٰهُ وَعَصٰی

(نازعات/۲۱)

به عنوان نمونه، « معجزه الهی » را گشتند:

فَكَذَّبُوهُ فَعَقَرُوهَا

فَدَمَدَمَ عَلَيْهِمُ رَبُّهُمْ بِذُنُوبِهِمْ فَسَوَّاهَا (شمس/۱۴)

پس (سفیر الهی را) دروغگو خواندند و آن (شتر برآمده از کوه) را گشتند و خدای آنها
به خاطر این گناهشان بر سرشان عذاب فرود آورد و آنها را (با خاک) یکسان کرد.

« تَكْلِيفِ » مُؤْمِنِينَ بَا مَكْذِبِينَ؟

هر « سازش و همراهی » با « انکار کنندگان حق »،
برای هر فردِ « مؤمنی »، « ممنوع و حرام » است:

فَلَا تُطِيعِ الْمُكَذِّبِينَ (۸)

وَدُّوا لَوْ تُدْهِنُ فَيُدْهِنُونَ (قلم/۹)

از انکارکنندگان، فرمان مبر آنها می‌خواهند سازش کنی تا « نفوذ » کنند.

« سرانجام » مکذّبین؟

تکذیب کنندگانِ حقایق، همیشه در آتش خواهند بود:

وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَ « كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا »

أُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ خَالِدِينَ فِيهَا

وَبِئْسَ الْمَصِيرُ (تغابن/ ۱۰)

وَأَمَّا إِنْ كَانَ مِنَ الْمُكَذِّبِينَ الضَّالِّينَ (۹۲)

فَنُزِّلُ مِنْ هَمِيمٍ (۹۳) وَتَصْلِيَةٌ جَحِيمٍ

(واقعه/۹۴)

و اما هر که از تکذیب کنندگان گمراه باشد،

پس در آبی جوشان فرود خواهد آمد و در جهنم می سوزد.

آیة ۴۶:

وَلِمَنْ خَافَ مَقَامَ رَبِّهِ

جَنَّاتٍ (الرحمن/٤٦)

و هر که از مقام ربوبیت خدایش خائف باشد دو باغ دارد.

پیش سوم:

« مقامِ ربِّ » چیست؟

« مقام » یعنی: « جایگاه »،

و جایگاهِ « رب »،

جایگاهِ « هدایت و مدیریت »

در « تمام ابعاد وجودی » هر مخلوق است.

« رېوښت » چيست؟

« **ربوبیت** » یعنی:

« **اعمال** مالکیت و سیادت و قیومیّت و مدیریتِ حکیمانه »

برای فراهم آمدنِ موجبات:

« رفع نواقص » و « هدایت به سوی کمال »،

در « تمام ابعاد وجودی » و در « تمام مخلوقات »:

(مَلک، انسان، جن، حیوان، گیاه، جماد)

پرسش چہارم:

آیا مقامِ ربوبیتِ خدا

«توس» دارد؟

« آری »، فقط « مقامِ ربوبیتِ خدا »، « خوف » دارد.

البته « خوفِ عاشقانه »،

از اینکه:

مبادا « معشوق » او را « نپسندد » و به خودش واگذارد.

« رحمان »، « مطلق زیبایی » است و هیچ ترسی ندارد،

اما⁶² « محرومیت از عنایتِ او » همان « نابودی » است.

« خوف » چیست و چه علائمی دارد؟

خدایا؛

کمکمان کن تا از «**خائفین**» باشیم،

اما از «**مجرمین**» و «**مکذبین**» نباشیم،

و در «**ظهور آخرین حجتِ تو**» سهیم باشیم.

اللَّهُمَّ صَلِّ وَسَلِّمْ عَلَى رَسُولِكَ مُحَمَّدٍ